

נציבות תלונות הציבור על שופטים

לשכת הנציב אורי שהם
שופט בית המשפט העליון (בדימוס)

ה' אלול, תשפ"ב
1 ספטמבר, 2022
מספרנו: 547/22/רבני נתניה
אישי-סודי-למכותב בלבד

המתלוננת: גב' אילנית שיר
הנילון: כב' הדיין הרב שלמה שפירא מבית הדין הרבני הגדול
בתיק רבני 1236913/15
בעניין: תלונה שהתקבלה בלשכתנו ביום 4.8.22

החלטה

נציב תלונות הציבור על שופטים הסמיכני להודיע על החלטתו בתלונה –

תמצית התלונה

1. תיק גירושים של המתלוננת ובעלה מתנהל בפני כב' הדיין הרב רפאל בן שמעון מבית הדין הרבני האזורי בנתניה. לטענת המתלוננת, הדיין הרב שלמה שפירא מבית הדין הרבני הגדול, דן בערעור שהגישה על החלטות הדיין הרב בן שמעון, וזאת למרות העובדה שבשנת 2013 הם כיהנו ביחד בבית הדין הרבני בנתניה ולדבריה קיימים יחסי חברות ביניהם.

2. המתלוננת מוסיפה וטוענת כי רק כב' הדיין הרב שפירא מחייב אותה להפקיד ערובה כספית כתנאי לשמיעת ערעורה, ומנגד ביקש את תגובתה לערעור שהגיש בעלה, וזאת מבלי שחייב את הבעל להפקיד ערובה כספית.

תגובת הדיין

3. כב' הדיין הרב שלמה שפירא ציין בתגובתו כי הוא מכיר היטב את הדיין הרב רפאל בן שמעון, אשר בתחילת דרכו כדיין כיהן בהרכב של הדיין הרב שפירא, שאף חנך אותו באותו שלב.

כחלק מהשירות שניתן לך במשרד המשפטים אנו מזמינים אותך להיכנס לאתר כל זכות בכתובת: kolzchut.org.il/justice
כי יש לך את הזכות לדעת מהן הזכויות שלך!

ירושלים: נחום חפצדי 5, בית עופר, גבעת שאול 9548401 טל' 073-3927425 פקס' 02-6467973

דואר אלקטרוני: Shoftim@justice.gov.il

אינטרנט: <http://Shoftim.justice.gov.il>

יחד עם זאת, דרכיהם נפרדו לפני שנים רבות, כאשר הדיין בן שמעון עבר לכהן בבית הדין אחר, וחזר לבית הדין הרבני בנתניה לאחר שהדיין הרב שפירא התמנה לבית הדין הרבני הגדול.

הרב שפירא הדגיש, כי: "אין בינינו קשרי חברות מעבר לקשרים הרגילים בין הדיינים המשרתים באותה מערכת, משכך אין אני רואה מניעה מלישב בערעורים המוגשים נגדו או נגד הרכבו".

4. הדיין הרב שפירא מצייין כי מדובר בתיק בו שני בני הזוג הם "מערערים סדרתיים" ועד כה הוגשו כבר כ-16 ערעורים, ובהתאם לנוהל העבודה בבית הדין הרבני הגדול, הוא דן ונותן את כל ההחלטות המקדמיות בתיק זה.

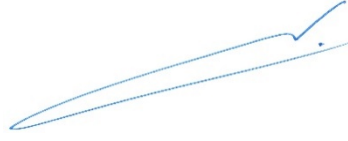
5. הדיין הוסיף, כי הוא בוחן כל ערעור לגופו, ובמקרה בו הוא סבור "שעל פניו הערעור יתקבל" אין הוא דורש הפקדת ערובה. ככול מקרה, הדרישה להפקדת ערובה אינה "לגופם של בעלי הדין אלא לגופו של הערעור".

מסקנות והחלטה

6. נפתח בטענת המתלוננת בדבר יחסי חברות שבין הדיין הרב שפירא לדיין הרב בן שמעון, ובטענת אפליה על רקע חברות זו. נדגיש, בהקשר זה, כי המתלוננת לא הביאה ולו שמץ של ראיה התומכת בטענותיה החמורות והקשות כלפי כב' הדיין הרב שפירא, ומדובר בטענות בעלמא אשר מוטב היה לו לא היו נטענות כלל ועיקר. נציין את המובן מאליו, כי אין בעובדה שבית הדיין חייב את המתלוננת בהפקדת ערובה, כדי להוות ראיה לכך כי בית הדין נהג כלפיה במשוא פנים. להנחת דעתה של המתלוננת נשוב על הבהרת כב' הדיין בתגובתו, כי אומנם בשנת 2013 הוא ישב בדין יחד עם הדיין בן שמעון, אולם כיום "אין בינינו קשרי חברות מעבר לקשרים הרגילים בין הדיינים המשרתים באותה מערכת".

7. עוד יובהר, כי ככל שבפי המתלוננת טענות או השגות על החלטות בית הדין בכלל, והחלטות כב' הדיין הרב שפירא, בפרט, הרי שאין זה בסמכותו של הנציב לברר טענות מסוג זה. זאת, מאחר שתוכנן של ההחלטות ושיקול דעתו השיפוטי של בית הדין אינם עומדים לביקורתו של הנציב. על-פי חוק נציב תלונות הציבור על שופטים, התשס"ב-2002 (להלן: החוק), הנציב אינו מוסמך לברר תלונה בשאלה משפטית או ראייתית מהותית (סעיף 17 (3) לחוק), או בעניין הניתן לערעור על-פי דין (סעיף 17(4) לחוק), ופשיטא היא, כי הנציב אינו משמש כערכאת ערעור על פסקי דין והחלטות שיפוטיות של בית הדין.

8. סיכומו של דבר, דברי כב' הדיין הרב שלמה שפירא, בתגובתו מקובלים עלינו, ולפיכך, דין התלונה, על כל חלקיה, להידחות.

אברהם וולף, עו"ד
ממונה בכיר
נציבות תלונות הציבור על שופטים

העתק: המתלוננת
כב' הדיין הרב שלמה שפירא, בית הדין הרבני הגדול
כב' הרב דוד לאו, נשיא בית הדין הרבני הגדול
כב' הרב אלי בן דהן, מנהל בתי הדין הרבניים, ירושלים